

د ستنووس . کورت چیرک . نووسینی: ئاما نچ شروانی

ئوو یو کوم جاری تی بته تاران، خو ئو گور ئو و گنجینه بخرخی خانواد کی نوبوای، ئووا هرگیز پی بیو شار ج نجانه ددکوت. ئو کوو هتا چنده سا کیش بر ل ئستا جگ ل چنده زانیاری کی کم، هیچی تری د رباری خانواد کی و مژوو کی ندانی. ئو و هر ل مندا پیو د زانی ک خ کی شاری کی پی. ئو وشی د زانی ک باوکی بر ل ل دایکبوونی ئو و ب د سا ک کی پی بی ج هشتبوو و بارگی خی بر و سویس ا تک نابوو، بام ل و زیاتر هیچی تری ند زانی.

تهاز بر پر شوو چاو ووان بوو، پاسک ل بر دمی اوستا، بر هر ج ر ک بت خی ت پی ستای ناوی. ک وتوو یادی ئو و ئوار پی ک باوکی ل س ر م رگدا بوو، داینیشان و ه گبی دخی ب کردو. (کو م، گو بگر، ئووی پتی د م گنگ. دوو سد سا ک پش ئستا، م لای کی گ ف ر جی، ل گ ف فاتی هاوس ری پشیان ل کو بر د پی ک یان کرد و بر و ژ یانی شارستانی کی ی ئ غریان کرد. ئستاش و کی ئی وون ب بیرم د، با پیرم د ستنووسگ ل کی کو ی ئو و م لا ئ حم ددی لای خی پاراستبوو، ک دوا ی ک چی خی ب بامی ب ج هشت و ئویش ب من).

مستک بر پشی ک وت، هر بر ت بزی خی پ گیراو. ب ساتک ها ت و ه ش خی و س یر کی د ورو بری خی کرد، ئو و ه موو خ ک، د بت ب کو بچن! د کر ت ئ و انیش و کوو ئ م ل دوا ی گ نجینه ی ب بن؟ ناخ د بت گ نجینه ی ئو و ه موو خ ل ک چن چنی بت؟ دیسان ک وت و بیر ی ئو و ئوار ی، (کو م، بابی با پیرم، برای ئو و م لا ئ حم ددی بوو)، ح جمانی ن ما، ئ نگ هشتا س دان ف رس خی دی ل گ نجینه ی خ زان ک یان دوور بت. کاشکی ئ مجار یان ه و و کی ب فیه ن یشتا.

ئیست پی ل نا کاوی پاسک ت بازی توو ه دای لایک، ب ب ب پی ر ژنک ئوی ه نای و س ر ه ش خی و ب پ ل ه سا و س ر پی ی کانی و داوای ل بور دنی لی کرد. دایک س رنجی اکشا ک دستی ب س ر س ری مندا ک کی ناو باو ش د اد ه نا و داستان کانی باو با پیرانی خی ب د گ ای و. دوو سالی ب ب ب س ر ئو و ئوار ی ت پی یو، ک چی ه تاو کوو ئستاش ب ب وستان د نگی باوکی ل گو ی کانی د زرنگ ت و. ه تاو کوو ئستاش دوا قس کانی

باوکی و کوو خنجەر دکه ونه گیانی و ده ناسکه که ی پار پار دکه کن، (داخ که م، هژاری زری به هنام، ئو د ستنووسا نه م فرشتنه که نه فرشته کی گه که، پیمان ده گت سا ح قاجاری).

بیست و چوار مانگی که که له سه راخی ئو و گنجینه ی نه و ستایه، شه و تا به یانی، له م ما که به ئو و ما که، له م ته له فنه به ئو و ته له فنه، له م م زخانه به ئو و م زخانه، بنی په یه کانی ه موو که شاون، که چی ئو و هشتا له سه راخ کردن نه بووینه و. ئا نه م سته که ش وا له تارانه، ئو و شاره جه نجا ی که که له دله لخانه یه کی که وره ده کات.

له ما که که نه ئرم نه خو نه دیوو و که گوایه د ستنووسگه که، به همان تایه تم نه دیه کانی ئو و ی خانه واده که یان، له م زخانه ی نیشتمانی له تاران نمایشکراوه. ئاخ ده بهت نه م جار هیه جیاوازیه کی ه بهت؟ خه ئو و دوو سا، م زخانه دوا ی م زخانه به سه ر ده کات و، که چی جگه له نائوم ده هیه تری نه دووریو ته و. له به رده م م زخانه ی نیشتمانی تاران هاته خواره و، له دانی ده ی ئو و ناو ی له که خه و کوو ده هژانده، به ره و با ی د ستنووسه کان به یشته، خه له به رده م د ستنووسه کانی به ژه که تی ناو به است به نی و، له دوور و د ستنووسگه که به نی، که و که ئو و ی که باوکی به ی باس کردبوو. له ژری نووسرا بوو: (د ستنووسه کانی حاجی قادری که یی. حاجی قادر، کو ی مه لا نه حم ده گه ره جی، ه نه ری که وره ی فارسان، چه ندین ه نه راو ی نیشتمانی به زمانی فارسی نووسیو و به باوکی به ری نه ته و یی فارسه کان داد نه رته، حاجی جگه له فارسی، زمانه کانی ره بی و تورکیشی زانیو و که م که ه نه راو ی به و زمانه نه ش نووسیو).